

[Lütken.]

bageholdte A-skatter og B-skatter osv., begynder det at dreje sig ikke om noget, der skal tælles i millioner, men om noget, der skal tælles i milliarder, og hvis restancerne er for store, betyder det, at statens indtægter ikke kommer ind i den rimelige rækkefølge, som man kunne ønske det. Jeg tror, at vi på dette område står over for store problemer, som dette forslag delvis vil kunne gøre noget ved, men jeg tror kun, at det kan blive som led i andre og nok mere effektive bestræbelser.

Vi kan altså tilsige vor velvilje ved lovforslagets behandling og vil medvirke til, at vi får det gennemført rimeligt hurtigt.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne takke for tilslutningen til udvidelsen af området for den særskilte beskatning vedrørende stipendierne og også gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt — det er til hr. Stetter — at vi vil bringe disse områder ind under det, man kalder lønseddelområdet. Det har jeg tidligere givet tilsagn om her i folketinget, og det vil vi naturligvis gøre.

Med hensyn til morarenten vil jeg også takke for tilslutningen og kun sige, at jeg er ganske enig med hr. Lütken i, at spørgsmålet om restancerne er meget vigtigt, og der bliver også gjort noget ved det. Vi har, som hr. Lütken ved, på A-skatteområdet sat vældigt ind mod arbejdsgivernes uberettigede tilbageholdelse af A-skat, og der er også en meget glædelig udvikling på dette område. Desværre har vi så til gengæld fået et nyt problem derved, at der er blevet meget større restancer på B-skatterne, og der er også store restancer på restskatteområdet. Det er her, det skulle hjælpe lidt at gå op med morarenten fra $\frac{1}{2}$ pct. til 1 pct., men det er slet ikke nok, og jeg har meddelt i finansudvalget, at jeg vil tage en forhandling med kommunerne, da det er kommunerne, der som arbejdsgiverkommuner er dem, der skalaktionere over for skatteyderne på disse punkter. Jeg vil prøve at få klaret en del af disse ting af med kommunerne, eventuelt også tage det spørgsmål op, om man kan ændre betalingsforholdet mellem staten og kommunen på en sådan måde, at kommunerne bliver mere direkte økonomisk

interesseret i at få restancerne indkrævet. Det arbejde er altså i gang.

Til hr. Gunnar Jensen vil jeg gerne sige, at jeg er helt enig i, at der her er et ganske klart eksempel på sammenstød mellem skat og de sociale ydelser, men at det, lovforslaget går ud på, netop er at afbøde disse sammenstød. Det er jo hovedsigtet med lovforslaget, at man ikke ved de ændringer, der er sket i pensionsforholdene, får nogle utilsigtede økonomiske virkninger for de pågældende pensionister, og derfor er man nødt til at have dette sammenstød, her altså i positiv forstand, mellem udviklingen i de sociale ydelser og udviklingen i skatterne. Man er nødt til, hvis man skal klare disse spørgsmål, at gennemføre ændringer i skattelovgivningen for ikke at få disse utilsigtede virkninger ved ændringerne i pensionslovene. Det er naturligvis noget, som jeg også som finansminister kan være ked af, og derfor kan jeg give tilslutning også til de kritiske bemærkninger herom, der er fremsat af forskellige af ordførerne. Det er beklageligt, at vi i skattelovgivningen på mange områder — her er det jo helt tydeligt — er nødt til at tage hensyn, som gør, at vore skatteregler bliver mere indviklede, end de behøvede at være.

Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, da det særlig er aftrapningen af personfradraget, der har været omtalt, at her er vi jo gået i gang; det går jeg ud fra, at man er klar over. Vi har jo vedtaget at fastlåse selve dette ekstra personfradrag på 3.000 kr. for folkepensionisterne, og det betyder i sig selv, at efterhånden som det almindelige personfradrag går op, kommer vi ud af de problemer, vi har med aftrapningen af dette særlige personfradrag for pensionisterne. Men det tager lang tid, og skal man ud til alle, skal man jo i virkeligheden ophæve aftrapningen, dvs. at man skal give de 3.000 kr. ekstra til samtlige 600.000-700.000 pensionister, og det er der vel næppe nogen her i folketinget, som i øjeblikket vil gå ind for.

Vi har her et skoleeksempel på, hvilke problemer det giver, at vi har disse aftrapninger af forskellige ydelser. Jeg tror ikke, der er andre muligheder. Jeg tror også, at udvalget vil nå til samme konklusion, når man har gennemgået dette lovforslag, jeg tror ikke, der er andre muligheder. Jeg vil